ECHIPA ROMÂNIEI, ÎN PRAGUL PERFORMANȚEI SALE RECORD: CALIFICAREA ÎN SEMIFINALELE CAMPIONATULUI EUROPEI

„TRICOLORII" ÎN PREAJMA MARELUI ATAC

- 1967, ADICĂ RĂDUCANU — SĂTMĂREANU, BOC, DINU...
- DINU: „TRĂIESC CU GRAVITATE ACESTE ULTIME CEASURI"
- DELEANU: „ÎN ULTIMII PATRU ANI NU AM PIERDUT NICI UN JOC OFICIAL ACASĂ"
- DUMITRU: „VOM CIȘTIGA CU 2—0!"
- ȘI DOBRIN ESTE PRODUSUL ECHIPEI
- ÎNTR-O SEARĂ DE 14 MAI, LA LAUSANNE...

Atocă Dobrin. Se desprinde Dumitru. Iată o imagine care ar putea sugera duelul de calitate al celor doi jucători. Meciul cu Ungaria ar putea fi, pentru fiecare în parte, sau pentru amîndoi, un prilej de distanțare în „Marele Premiu 1972"

„Tricolorii" forțează. Această alergare în pantă exprimă lungul drum al echipei naționale. Un drum căruia ziua de 14 mai poate să-i dea o nouă strălucire

Petrec o zi în mijlocul „tricolorilor". Am senzația de liniște și de siguranță. (Poate pentru că n-am mai văzut de mult un grup de oameni în care A și B să vorbească despre C..)

Am auzit pe cineva din afara lotului tricolor spunînd că e ultimii de seriozitatea acestor tineri, între care Iordănescu și Dumitru abia au depășit vîrsta adolescenței. Am încercat să mă bucur la auzul acestor cuvinte, dar n-am izbutit: îmi stăruia în minte oceanul de ironii care s-a abătut ani în șir asupra unor oameni care ajunseseră să fie fericiți cînd li se spunea doar că sînt inapți pentru fotbal.

Mă uit la Radu Nunweiller și la Dumitru. Nedespărțiți, ca întotdeauna. De unde oare această prietenie între un jucător trecut de apogeu și unul care abia începe să urce?

Privindu-i, mă gîndesc la începuturile acestei echipe în care „gemenii" Nunweiller și Dumitru contopesc virstele.

Se vorbește deseori despre Wembley ca despre locul de naștere al echipei de astăzi. Cu toate acestea, sursa ar trebui căutată cu aproape doi ani în urmă. (Vă rog să-mi permiteți să cred că această echipă nu și-ar fi cerut cu atîta insistență dreptul la viață dacă nu ar fi existat Zürich — și Budapesta...)

Atunci, în octombrie 1967, pe Nepstadion, la 0—6, cînd Albert și compania dădeau lovituri nimicitoare himerelor noastre, **ECHIPA de astăzi exista fără să știe.**

În diminețaia lui 0—6, pe stadionul M.T.K. din Budapesta, impotriva juniorilor maghiari au jucat Dumitru și Iordănescu. Echipa obținută a pierdut cu 1—2, foarte comod 3—0 asupra echipei de tineret a seniorilor care ne zdrobiseră pe Nepstadion. În echipa noastră victorioasă atunci au jucat Răducanu, Sătmăreanu, Boc, Dinu, Vigu, Dembrovschi, Dumitrache, Tătaru și Neagu... Dacă îi adăugăm pe Lucescu și Dobrin, care jucaseră cu o seară înainte pe Nepstadion... dacă îi adăugăm pe Nunweiller VI și Deleanu, absenți în acele zile ca urmare a unor accidente, aveni, de fapt, întreaga noastră echipă de astăzi, cu cinci ani mai tinără.

Va reuși oare tineretul nostru de la Le Havre să se păstreze împreună timp de cinci ani? Aceasta e întrebarea...

Dinu aleargă de unul singur pe pelicule Snagovului. „Fotbalistul total" simte nevoia unui lucru suplimentar. Se oprește o clipă:

„Nu vă fi ușor impotriva Ungariei. În ciuda faptului că mulți caută să lase impresia că această echipă a Ungariei reprezintă mult mai puțin decît cele din trecut, eu rămîn la părerea că formația lui Illovszky este puternică. Nu văd sensul minimalizării efortului nostru de la Budapesta. Am impresia că tocmai cei care nu au crezut în noi vor să convingă lumea că

gravitate ceasurile care ne separă de meciul cu Ungaria, ineit, poate pentru prima oară, nu mai gust glumele lui Rică Răducanu în poartă... glumele acelea care au distrat atît de mult publicul brașovean".

Deleanu face plajă. Stă cu ochii închiși. Dar îi simt gîndurile. Îl întrerup „somnul":

„În ultimii patru ani nu am pierdut nici un joc oficial acasă. Poemai mă gîndeam că seorul nostru în cele șase meciuri oficiale pentru calificarea în această grupă a Campionatului european a fost 11—2. Vă aduceți, desigur, aminte și de cele două goluri primite. Primul s-a datorat acelui frumos șut al lui Domazos, într-un moment cînd echipa noastră a simțit calificarea în buzunar, iar al doilea a fost datorită de Răducanu, fotbalistilor cehoslovaci, ca un premiu de consolare. Nu văd cum am putea pierde meciul cu Ungaria. În ceea ce mă privește pot spune fără falsă modestie că mi-am făcut întotdeauna datoria în jocurile oficiale. O echipă care a învins Portugalia și Cehoslovacia la București nu poate părea decît favorită în meciul cu Ungaria".

Dumitru mănîncă o mînge pe gazonul Snagovului. Îmi dau seama că vrea să se destindă. Mîngea capătă efecte curioase, revine, cuminte, se rostogolește se răsucește... sare, aterizează ireal, fără zgomot, plutește pe traiectorii ciudate. Într-un cuvînt, mîngea manifestă o docilitate de-a dreptul extraordinară în picioarele mijlocașului tricolor.

Cer un time-out. Și Dumitru mi-l acordă, cu zîmbetul lui cuceritor: **„Nu mi-e frică de pronosticuri. Sînt convins că vom învinge. Vă spun și scorul: 2—0. În ultimele trei meciuri jucate acasă, echipa României a cîștigat cu 2—0. Cu Cehoslovacia — golul lui Răducanu nu conteză. — cu Țara Galilor și cu Franța. Vom cîștiga tot cu 2—0. Sper să fac cel mai bun joc al meu. Cu Radu Nunweiller alături o și greu să joci slab".**

Pe aleea pietruită, Mircea Angelescu, președintele Federației Române de Fotbal. Fumează țigară după țigară. Deschid carnețul de reporter, pentru a sugera întrebarea. Îmi răspunde imediat: **„Sper că acest meci cu Ungaria să consacre victoria ECHIPEI. În aceste ultime zile am înregistrat o nouă victorie a echipei. L-am urmărit cu atenție pe Dobrin. A venit sfîrșitul, poate mai sfîrșit ca altă dată. Aș putea spune că astăzi această mare personalitate fotbalistică care**

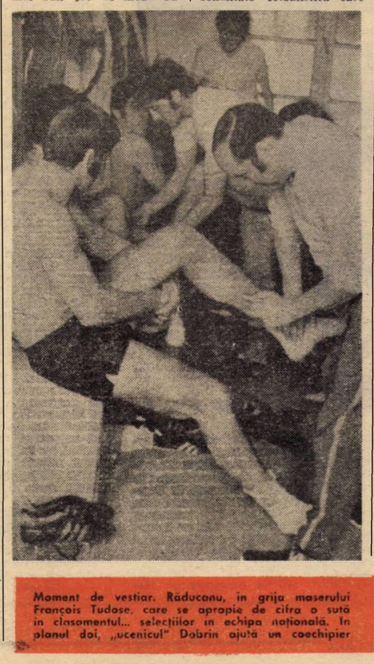

Dinu, „fotbalistul total", o simți mereu nevoia unui efort suplimentar

se numește Dobrin este, de fapt, produsul echipei".

Angelo Niculescu continuă să rămînă imperturbabil. În fiecare zi îl descopăr, și-l redescopăr. Îmi dau seama că e ajuns, la urma urmelor, la stadiul în care amănuntul se elimină de la sine. Angelo Niculescu operează astăzi doar cu lucrurile simple. Omul care a trudit timp de cinci ani pentru ilustrarea principiului pedagogic **de la complicat la simplu** așteaptă ziua de 14 mai ca o zi supremă în activitatea sa atît de frămîntată...

La 14 mai se vor împlini trei ani de la victoria asupra Elveției la Lausanne...

Ioan CHIRILĂ

Moment de vestiar. Răducanu, în grija maseurului François Tudose, care se apropie de cifra o sută în clasamentul... selecționerilor în echipa națională. În planul doi, „ucenicul" Dobrin ajută un coechipier

Fotografii de S. BAKCSY

CE „TEME TACTICE" PREGĂTESC CEI DOI ANTRENORI?

Trei sînt influența c să privim naiei noast zentativei

1. Realita monstrată ale primei „Campiona avantajul substanțial un rezultat vest-germa ralurile s ei, Uniu giei, pe ter lor adversa tismente p tri deveni

2. **„Probe** renul propu tricolori în pe gîndim tală a șans preliminarii mai și la m întrecere și jocul de zentativele Galilor.

3. Special Ungariei d ce ești su parcurs; în isprava de trecută, Illovszky a pe terenul gazonul sel

Gîndindu fapte, trebu fiecare echi mula tactic satisfacțiile tiva Româ gazdă, sele pe aceea d sare.

Națională ultimele tre salt spre fo de atac. Pe — în care îndelungate țiunilor pe extrem de sită prin deci, prin

considerentele sub arora sîntem datori meciul-retur al națio re în compania repre Ungariei:

itea, de patru ori de în tot atîtea partide manșe din sferturile ului Europei", că terenului a pierdut din forța de a decide Victoria selecționatei pe Wembley și selecționatele Româ ii Sovietice și Bel enurile prestigioaselor re, sînt tot atîtea aver entru... jucătorii noș acum, gazde.

le de foc" de pe te iu, trecute cu brio de competițiile oficiale; la materializarea to elor în jocurile din le campionatului lu ar recentele examene, a din care face parte duminică, cu repre Cehoslovaciei și Țării

itatea selecționatei a întoarce rezultate ă au terminat-o de pe sprijinul nostru vine la Paris, din toamna cînd jucătorii lui transformat un 1—1 lor într-un 2—0 pe ecționatei Franței.

ne la toate aceste ie să presupunem că pă va apela la for ă cu care a realizat omenite, reprezentați iei de pe poziția de ționata Ungariei de formație în depla-

noastră a făcut în i sezoane un evident rtificarea jocului său roada de consolidare arma pregătirii mai mai prudente, a ac inaintare s-a arătat utilă — a fost depă ezultate notabile și, bligația de a aborda

treapta superioară. O comparație a modului cum s-au realizat planurile tematice în toamna lui 1969 (în fața **Portugaliei,** de pildă) cu acela al felului cum s-au materializat succesele din toamna lui 1971 (în disputa cu reprezentativele **Cehoslovaciei** și **Țării Galilor**) demonstrează că națională a crescut vizibil ca potențial ofensiv, ca urmare directă atît a ridicării valorii individuale a jucătorilor cît și a tacticii colective, canalizată spre acest obiectiv superior al vieții primului nostru unsprezece reprezentativ. Prezența în preajma buturilor adverse, astăzi, a reprezentanților tuturor celorlalte linii din teren, alături de cei ai atacului, a devenit un fapt obișnuit. Incursiunile lui **Dumitru** și **Radu Nunweiller** în apropierea sau în interiorul careului din față,

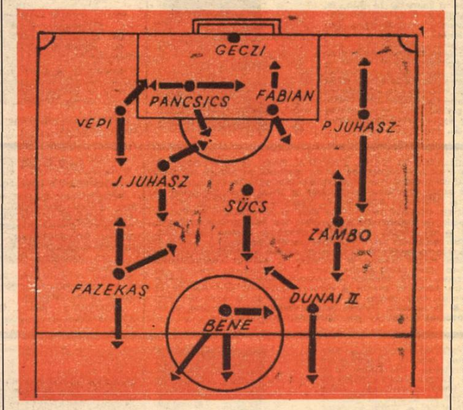

aparițiile, prin rotație, la fazele fixe sau de joc, ale fundașilor centrali sau laterali au ajuns, de asemenea, un „obicei" frecvent și folositor.

Pentru întîlnirea cu selecționata **Ungariei,** repetarea partidei-model cu **Cehoslovacia** constituie o dorință mărturisită de purtătorii tricourilor naționale; atunci — exceptînd unele erori de moment pe care nu le-am dori deloc repetate — echipa a furnizat un joc echilibrat sub raportul contribuției compartimentelor și al repartizării forțelor pe teren, prezentîndu-ne întreaga gamă a acțiunilor de atac, de la schemele pozitionale și pînă la cele de contraatac. Ne-ar satisface pe deplin o nouă demonstrație de acest gen și avem convingerea că tricolorii o vor face!

Dar echipa **Ungariei?** Din declarațiile antrenorului **Illovszky** și ale jucătorilor, ca și prin comentariile presei, amintind, ca un leit motiv, reușita din dubla partidă cu **Franța,** trebuie să presupunem că proiectele tactice sînt asemănătoare și pentru întîlnirea de duminică. Mai cu seamă că cea mai mare parte a titularilor din meciul de pe stadionul „Parc des Princes" vor apare — probabil — și pe stadionul „23 August". Deci — așa cum încercăm să vă înfățișăm și din schița alăturată — presupusul mod de acționare al reprezentativei **Ungariei** va fi următorul:

— În linia de fundași, cu un mult mai pronunțat rol de „libero", **Pancsics,** specialist al acestei misiuni. Prin intrarea în echipă a lui **P. Juhasz,** jucător foarte rapid și ofensiv, centrul de greutate al aparițiilor în atac, din această linie se vor muta de pe partea dreaptă — unde la Budapesta a jucat **Fabian,** o copie a cehoslovacului **Dobias,** pe aceea stîngă. Între **J. Juhasz** și **Szücs,** trebuie să ne așteptăm la mai dese intercalări în atac ale acestuia din urmă decît ale colegului său de linie. Este de presupus că **Zambo,** extremă cu o largă zonă de acțiune, va fi solicitat (așa cum o face în partidele din deplasare) ca al treilea mijlocaș. Fazekas, cu posibilitățile lui de dribler, dar și cu viteză sa a fost plasat la Paris puțin în urma celor două vîrfuri, **Dunai II** și **Bene,** dar apărînd de regulă lîngă cei doi „spărgători de front" ai reprezentativei ungare.

Credem că la o astfel de angajare a meciului trebuie să se aștepte națională noastră din partea valorosului ei adversar. Presupuneri care așteaptă meciul de duminică spre a fi confirmate sau... dezmințite de idgile de „ultimă oră" la capitolul tactic ale experimentatilor tehniceni care sînt **Angelo Niculescu** și **Rudolf Illovszky.**

Eftimie IONESCU

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DE LA BUDAPESTA

ILLOVSZKY ARE (DIN NOU) MAI MULTE FORMULE DE ECHIPĂ

UNSPREZECELE DEFINITIV PENTRU ÎNTÎLNIREA DE LA BUCUREȘTI NU VA FI COMUNICAT DECÎT SÎMBĂTĂ

Ba ora
ști, sînt
nu știe ce
Bucureșt
că am fost
me de către
fac o prezen
gariei ci pe
nele greutăți
tea meciului
acum există
deosebită.
zint care
actuală, cu
zbare
nsibilă, cu
mierări tot
meci de ver

Ce s-a
cu **Malta?**
3—0, rezulta
mult, fiind
echipe mode
jocul echipei
cu mult im
de simbăta
Firește,
poate fi fă
diferenței d
prezentativa
Maltei. Tota
ansamblu pe
cătorilor, ri
de a juca
tactice, pute
te privire
dovedit în
nirea cu **Ro**

Dacă scor
terminat de
minare neță
ta s-a dato
tacticii neo
malteză). E
singură țintă
rile echipei
ta lor, să
rile spre g
ioc atît de
practicat de
puținuri, în ca

find apar aceste rîn
gur că **Illovszky**
echipă va alinia la
ceasta nu din cauza
solicitat prea devre
revista FOTBAL să
ntare a echipei **Un**
ntru că așa cum u
au existat și înain
i de la Budapesta,
simple de naturo
voi cerca să pre
este situația la ora
rezerva că orice
pînă duminică este
atît mai mult cu cît
l va susține încă un
ificare.
nîmplat în meciul
Scorul se cunoaște
care nu spune prea
obținut în fața unei
ste. Cu toate acestea,
Ungariei a fost
unătățit față de cel
trecută cu **România.**
comparație reală nu
cută tocmai datorită
valoare dintre re-
României și cea a
și, dacă am privi în
egătirea fizică a ju
mul impus, dorința
cu diferite scheme
m spune că în aces
echipa **Ungariei** s-a
progres față de întîl
mânia.

ul nu a fost cel de
aspectul jocului (do
a gazdelor), aceas
at în primul rînd
isnuite folosite de
n-au avut decît o
; să oprească atacu
maghiare sore nou
închidă toate drumu
. Rar am văzut un
obstructionist ca cel
formația **Maltei?** În
eul poeților era o

„cale liberă" în „pădurea de picioare" din fața porții.

Ce schimbări a făcut în acest meci **Illovszky?** A introdus în formație cîțiva oameni noi (pe cei doi **Juhasz** (ambii au dat randament), l-a folosit pe **Bene** tot meciul (și el a dat un randament satisfăcător), l-a întrodus pe **Szücs** în locul lui **Fazekas** (dar extrema dreaptă de la Ferencvaros nu a dat satisfacție).

Cum s-ar contura echipa pentru meciul de la București?

- În poartă GECZI, care deși nu a fost deloc solicitat în meciul cu Malta, rămîne titular, fiind mai constant decît contracandidatul său **Rothermel.**
- În linia de fund: **VEPI** va fi folosit mai mult ca sigur fundaș dreapta, PANCSICS va juca libero. **Vidats** este deocamdată accidentat și dacă nu se va reface va fi înlocuit cu BALINT. Fundas stînga, aproape sigur P. JUHASZ.
- În linia de mijloc: J. JUHASZ și SZUCS
- In atac: FAZEKAS va fi cu siguranță preferat lui Szöke. Primul este un om foarte bun de contraatac, împreună cu BENE, DUNAI II, care a suferit o întîndere, este incert. Va fi înlocuit cu **Branisavlis** sau de **Kocsis?** Varianta cu ultimul este mai logică avînd în vedere faptul că înaintașul de la Honved (Kocsis) este foarte bun și la mijlocul terenului. În fine ZAMBO va fi, sigur, prezent pe aripa stîngă.

Acestea sînt doar probabilități. Așa cum fi este obiceiul, ILLOVSZKY nu va anunța echipa decît în ajunul întîlnirii, adică la sosirea la București, anunțată pentru simbăta la amiază.

PAL BORBELY
redactor la „Nepsport"

SZUCS

FAZEKAS

DOI MARI ABSENȚI ȘI GÎNDURILE LOR

MOCANU

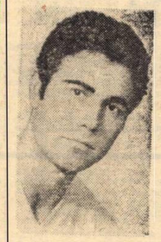

ACUM NU-MI MAI ESTE FRICĂ DE NIMENI

Odată, mai demult, stăteam de vorbă pe indelete cu **Mihai Mocanu.** Vorbeam despre meciul cu Cehoslovacia, care se apropia, în tensiunea aceea care plutea cu aripi dese de sumbre peste Poiana Brașov, unde ne găseam. Mocanu era pe cale să piardă un duel ce-l dominase indelung, cu dinamovistul Deleanu și a avut fair-play-ul să declare: **„La ora actuală Deleanu este în formă mai bună și merită titularizarea".** Am convenit totuși că a noastră va fi calificarea și l-am întrebat atunci pe Mocanu:

— Dintre posibilii adversari de care îți este frică?

— **De o confruntare cu Ungaria.**

— Și cu cine preferi să „cădem"?

— **Cu Ungaria.**

— ?!

— Da, da, pentru că orice s-ar spune, un mic complex există. Ne va apăsa tradiția și băieții aceștia ai noștri, care-i cunoșc valoarea, își vor înzeci forțele pentru a scăpa de o obsesie veche de 45 de ani. Vor juca foarte bine, ca n-a cumva să ni putem demonstra că astăzi sîntem mai buni decît copiii lui Grosics și Hidegkuti.

Și între timp, Mocanu, — în drumul său de reantrenare — s-a accidentat grav în turneul de iarnă al echipei naționale, Crampoul bellicos al unui fotbalist de la Galatasaray i-a scos iremediabil din cursă. Mocanu a devenit pentru vreme îndelungată un spectator, tîrîndu-și picioarele încălțat într-o cizmă de ghips și tristețea de a nu mai juca, pe naveta Ploiești-București, pentru a-și susține examenele la I.E.F.S.

L-am întîlnit iar pe Mocanu după meciul de la Budapesta. Mi-a luat-o înainte:

— Ce v-am spus eu atunci? Băieții noștri au avut o clipă de cumpănă în fața iureșului advers, au primit un gol, ușor, au mai suportat și vreo două bare, după care s-au scuturat de un coșmar ce se înfiripa, demonstrîndu-și apoi lejer superioritatea. Eu am trăit meciul acesta în fața micului ecran, cu sentimentul că sînt acolo, pe banca cervelor, lîngă nea Angelo, iar atunci cînd Deleanu punea piciorul pe minge intram pur și simplu în pielea lui.

— Ce pronostic dai pentru retur?

Mocanu vorbește agale, liniștit, senin, punctindu-și cuvintele cu o lovitură fermă a bastonului în pardoseală.

— Acum nu-mi mai este frică de nimeni. În ziua de 29 aprilie noi am lichidat o tradiție care ne obseda. Mai mi am impresia că pe „Nepstadion" s-a eliberat un certificat de maturitate a echipei noastre naționale. Singurul regret este că nu am fost și eu la fața locului, prin tricolori...

Ion CUPEN

DUMITRACHE

TOATE TACTICILE DIN LUME NU FAC CÎT ÎNCURAJĂRILE SPECTATORILOR

L-am reîntîlnit în aceste zile pe Dumitrache într-o ținută mai puțin obișnuită. Era în halat și papuci. Nu la el acasă, așa cum s-ar părea, ci într-un loc mai puțin dorit, la spitalul Elias, acolo unde de mai multă vreme este supus unui minuțios și intensiv tratament, sub directa supraveghere a medicilor Mihai Cristea și Ion Tirba, pentru depline vindecare a unei mai vechi leziuni ligamentare.

Marele absent al dublei confruntări cu Ungaria tocmai își terminase „reprize" de masaj subacvatic. Momentul era cel se poate de prielnic și astfel am avut ocazia să aflăm părerea internaționalului — în primul rînd — despre starea lui generală și apoi despre cele două jocuri cu Ungaria.

— Acum mă simt excelent — ne-a spus el. Abia aștept să mă reîntîlnesc cu mingea și cu gazonul stadioanelor. Completa ingrijire pe care o am aici și care constă din tratamente medicamentoase, ședințe de electroterapie și gimnastică zilnice, cu scopul menținerii tonusului muscular, m-a pus pe picioare.

Dacă meciul de la Budapesta a trebuit să-l urmăresc la televizor, aici la spital, cei de la Bucureșți spre să-i vină pe viu, întrucît medicii mi-au promis că spre sfîrșitul acestei săptămîni voi putea părăsi spitalul. Așa că duminică mă voi afla din nou în tribunele stadionului „23 August", ma fără a trece mai înainte pe la cabinele jucătorilor noștri pentru a le ura mult succes.

Meciul de pe Nepstadion m-a tinut din primul pînă în ultimul minut cu răsuflarea tăiată. Am fost cu toată ființa alături de tricolori. Toți jucătorii noștri au intrecut și au obținut un rezultat frumos care reprezintă un excelent tonic moral pentru partida de duminică, Doresc nespus de mult ca Dumitru să colecteze cît mai multe minute, să mai performanță din analele fotbalului românesc. Pentru aceasta glasurile noastre, ale celor din tribune, vor trebui să se unească mai puternic încurajare în asa fel încît la sfîrșitul meciului jucătorii să poată spune cu mîndrie „spectatorii ne-au purtat spre victorie". Deci, la unison, un continuu **„Hai România"**, indemn care va adăpta și reprezintă pentru jucători mai mult decît toate idelle tactice din lume.

Cred în succesul echipei noastre și încerc de pe acum emoțiile îmbrățișărilor cu acești băieți minunați din naționalâ care știu să lupte și să se dăruiască cu adevărat pentru prestigiul fotbalului românesc".

Gheorghe NERTEA